

дани боляри и владци. Технитаритѣ не смогаха да гледатъ занаята си отъ ангари по строежа на съборени стени и кули въ болярскитѣ калета, на изронени друмове, отвлѣчени мостове. Закупувачитѣ на кумерка събираха данъка двойно повече. Който се оплачеше го обвиняваха въ ересъ. Пазачитѣ на забѣлитѣ искаха подкупъ за всѣко отсѣчено дърво.

Къмъ полунощъ нѣкои отъ богомитѣ почнаха единъ по единъ да си разотиватъ. Мрачни. Замислени. Никой не знаеше какво го чака следната сутринъ. Въ чия къща ще се явятъ стражитѣ, съ молба да ги последва въ дома за разпитване и изследване. А комуто стѣпѣше веднѣжъ крака въ този домъ . . . По добре живѣ да не излизаше . . .

29.

Добромиръ, Витлеемъ и съвършениятъ братъ Стефанъ се прибраха долу, въ скривалището. Следъ малко при тѣхъ дойде и самъ дѣдецътъ.

Добромиръ имъ разкри новия планъ на съзаклятниците. Цѣлата страна трѣбваше да се покрие съ мрежа отъ бунтовни гнѣзда. Въ единъ опредѣленъ день всички парици трѣбваше да откажатъ да оратъ, косятъ, жънатъ и копаятъ земитѣ на боляри и владци, да откажатъ да имъ бюдстватъ тъмницитѣ и градятъ крепоститѣ, да престанатъ да плащатъ травнина, димнина, волоберщина и десетъкъ. Отроцитѣ щѣха да напуснатъ домоветѣ на своитѣ господари . . . Да се освободятъ отъ нечовѣшкитѣ окови, които ги смазватъ. Борилъ можеше да се бори противъ двама или трима разбунтувани войводи, или нѣколко недоволни пронии. Но противъ цѣлъ народъ не можеше. Войскитѣ му щѣха да го напуснатъ, наемницитѣ, лишени отъ богата плата, щѣха да се разпръснатъ. И тогава можеше да се върне въ България законниятъ наследникъ Иоанъ-Асѣнь. Покровителътъ на богомитѣ . . . Защитникътъ на слабитѣ и онеправданитѣ . . .

Само при произнасяне на името му, лицата на четиримата мъже се проясниха.

Иоанъ-Асѣнь . . .